

בבית הדין הצבאי לערעורים

בפני :

אל"ם מאיה הלר - שופטת

בעניין :

התובע הצבאי הראשי – המערער (ע"י ב"כ, סרן גל אלוני ; סגן עומר שילון)

נגד

קו XXX רס"ן א' מ' – המשיב (ע"י ב"כ, סרן נתנאל יעקב-חי)

ערעור על פסק דין של בית הדין הצבאי לתעבורה במחוז שיפוטי המרכז שניתן בתיק מרכז (תעבורה) 14\18 (סא"ל עמית פרייז – שופט) ביום 22.3.2018. הערעור (קולת העונש) התקבל.

פסק דין

רקע

1. רס"ן א' מ', המשיב, הורשע על-פי הודאתו בעבירה, שעניינה נהיגה ברכב במצב השולל את השליטה בו, לפי תקנה 26(4) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961, ו-סעיף 38(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]. המשיב הורשע, על כך שביום 20.12.2017, בשעה 20:12, נרדם בעודו נוהג ברכב צבאי. כתוצאה מכך, סטה הרכב הצבאי אל הימין, פגע במעקה בטיחות ונפל לתעלה. בעקבות התאונה נחבל המשיב בגבו ונזקק לשלושה ימי מחלה. לרכב הצבאי נגרם נזק בסך 4,550 ש"ח.
2. בית הדין קמא גזר על המשיב קנס כספי בסך 1,000 ש"ח לצד פסילה על תנאי.
3. התביעה הצבאית לא השלימה עם מידת העונש ומכאן הערעור שלפני.

גזר הדין של בית הדין קמא

4. בית דין קמא הנכבד פירט את הטעמים שהביאוהו להשית על המשיב את העונש האמור :

"הנאשם הסביר את הרקע לתאונה בכך שעבד שעות מרובות ועל כן לא ישן מספיק שעות בלילה וחש בעייפות באותה עת, עצר להתרעננות, אך למרות שנותרו לו כעשר דקות נהיגה הרי שהעייפות המצטברת עשתה את שלה וכך נרדם... הנאשם לא גרם לנזק רב... הנאשם לא גרם לפגיעה באחרים... מדובר בנהג ותיק... שזוהי הרשעתו הראשונה... הנאשם היה בשלילה מנהלית של מספר ימים... הרישיון נחוץ לו מאוד למילוי תפקידו... סברתי כי אין מקום במקרה זה לפסילה בפועל של רישיון הנהיגה וניתן להסתפק בפסילה מותנית וקנס".

טיעוני הצדדים

5. התביעה עתרה להשית על המשיב פסילה בפועל לתקופה שלא תפחת מפסילת המינימום הקבועה בסעיף 38 לפקודת התעבורה. נטען, כי בית הדין קמא התעלם מדרישת החוק לפסילת מינימום ולפיכך, לא נימק את סטייתו מעונש זה "מנימוקים מיוחדים" כנדרש בדין. לדידה של התביעה, העונש אשר הושת על המשיב סוטה, סטייה של ממש, מהעונש ההולם את חומרת העבירה והסיכון הגלום בה. התביעה הדגישה את העובדה כי המשיב החל בנהיגה כשחש עייפות, משום שלא ישן את פרק זמן כמוגדר בפקודות, בטרם החל בנהיגה.

6. מנגד, עתרה ההגנה להותיר את גזר דינה של הערכאה קמא על כנה. לחלופין, עתרה ההגנה, כי אם יתקבל ערעור התביעה, אשית על המשיב עונש של פסילת רישיונות לתקופה שלא תעלה על 30 ימים. ההגנה עמדה על נקודות הזכות שיש לזקוף לטובת המשיב ובהן: הודאתו ונטילת האחריות; ותק נהיגה של כ-15 שנים, כשעברו נקי; נסיבותיו האישיות; צרכי התפקיד; ובעיקר – את העובדה כי המשיב פעל על מנת לצמצם את הסיכון הנשקף מהעייפות שפקדה אותו משעצר להתרענן בסמוך לפני קרות התאונה.

דין והכרעה

7. נוכח הסיכון הרב הגלום באובדן שליטה על הרכב, כתוצאה מהירדמות (ראו: ע"ת/5/18/ התובע הצבאי הראשי נ' סמ"ר פרי (2018) והפסיקה המוזכרת שם), סברתי כי ערעור התביעה בדין יסודו. עם זאת, דומה, שבנסיבות העניין חוברות נסיבות המצדיקות סטייה מהעונש המינימאלי הקבוע בצידה של העבירה.

8. בית הדין קמא קיבל את דבריו של המשיב, שלפיהם: "כשהרגשתי שאני עייף עצרתי בתחנת דלק בכוכב יעקב, עשר דקות מהמחנה, תדלקתי את הרכב ועשיתי סיבוב להתרענן והרגשתי שאני כשיר לעוד עשר דקות של נהיגה". בהתאם, יש לקבוע כי המשיב פעל על מנת להפחית את הסיכון הנשקף מעייפותו ולפיכך, יש ליתן לנתון

זה משקל בעת בחינת מידת רשלנותו של המשיב. במצב דברים זה, ובהתחשב אף בנטילת האחריות למעשיו, בעברו הנקי חרף וותק נהיגה במשך 15 שנים, בצורכי הרישיון לביצוע תפקידו הצבאי, בנסיבותיו האישיות, ומשאין דרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין בקבלה ערעור תביעה, שוכנעתי, כי אף שלא ניתן להימנע מהטלת רכיב של פסילה בפועל, ניתן, בנסיבותיו הייחודיות של המקרה, לסטות מעונש המינימום הקבוע בחוק.

9. סוף דבר, ערעור התביעה מתקבל. עונש הפסילה בפועל יועמד על 30 ימים, אשר יימנו החל מיום 21.5.2018, אז יופקדו הרישיונות בפועל. מתקופה זו, תנוכה מעונש פסילת הרישיון הצבאי, תקופת ההתליה המנהלית למשך 10 ימים. אין שינוי ביתר רכיבי העונש.

ניתן והודע היום, כ"א באייר התשע"ח, 6 במאי 2018, בפומבי ובמעמד הצדדים.

מאיה הלר, אל"ם
שופטת בית הדין הצבאי
ל ע ר ע ו ר י ם

חתימת המגיה: _____
העתק   נאמן   למקור
סרן   קורל   מכני
קצינת   בית   הדין
תאריך: _____